

Rabo beach Challenge

En dan volgt nu het weerbericht ; *Zondagochtend neemt de bewolking toe en in de loop van de ochtend gaat het van het westen uit regenen. Bovendien gaat de zuidwestenwind flink aantrekken. Boven land tot krachtig, aan de kust en op het IJsselmeer tot stormachtig en in de middag en avond mogelijk zelfs tot stormkracht, windkracht 9. De middagtemperatuur wordt ongeveer 10 graden.*

Het nieuws van 14:00 : *In Den Haag is het Centraal station vanmiddag gesloten, door de storm zijn er voor de tweede keer dit jaar gevelplaten los gegaan. Het is nog onbekend wanneer het station weer open zal zijn voor het publiek.*

Het is 2 december en in Scheveningen wordt de Rabo beach challenge gehouden, naast Michael Boogerd en Sebastiaan Langeveld nog 3 bekende namen op de startlijst: Cees Tuytel, Martin Vermue en Richard de Wit.

Wanneer we de auto om half 11 de parkeer garage inrijden is het buiten bewolkt en winderig, erg winderig. Richard heeft ons verzekerd dat het tot 12:30 droog blijft, we hoeven niet in de regen een uur in het startvak te staan. En als Richard het zegt8 minuten later komt de regen al met bakken uit de lucht vallen, we bedanken Richard en onze lieve heer voor dit geschenk, nu weten we zeker dat we nat worden.

Als om precies 12:00 het startvak valt en ruim 800 mannen en vrouwen achter Michael Boogerd aan vliegen zijn we steenkoud en weten we niet meer of we een jongetje of een meisje zijn. Gelukkig biedt de door Martin gekochte poncho's een klein beetje droogte met zich mee.

IJskoude benen en dan volle bak knallen, zeker niet mijn ding en het eerste deel van de wedstrijd moet ik lijdzaam toezien hoe ik links en rechts door Jan en alleman wordt ingehaald. Het is niet de eerste keer en ik begin er langzaam aan te wennen, een diesel. Volgende keer toch maar eens iets proberen wat op warm rijden lijkt.

We hebben het eerste stuk windje mee, maar door de regen en wind is het zand papzacht, het lijkt of we op lekke banden rijden. 3 keer kijk ik naar mijn achterband om te controleren of mijn band toch niet stiekem lek is, wat een drama. Mijn benen staan in brand en het lijkt alsof ik de enige ben die hier last van heeft.

Bij Katwijk moeten we over een pier en van het strand af, grote stukken steen en dringen voor een plek. Ik doe rustig aan, even de spanning van mijn spieren en zorgen dat ik niet val. In de verte zie ik nog net de koplopers in de regen en windvlagen van me afrijden, geen bloemen voor mij vandaag.

We keren in Noordwijk-zuid, 5 kilometer eerder dan gepland, de storm is spelbreker. We lopen na het keerpunt de duinen op en mogen even op het verharde rijden richting Katwijk. Dit om de achterblijvers niet in de wielen te rijden. Mijn benen zijn weer wakker en tegen de storm op het fietspad verschuil ik me in een lekker snel groepje, probeer wat te drinken en te herstellen.

Ik weet dat het zwaarste stuk nog moet komen. Bij Katwijk weer die vervelende pier over en dan dreig ik even mijn groepje kwijt te raken. Vol sprint ik tegen de storm in naar mijn maatjes in de strijd tegen de elementen. Gelukkig kan ik aanpakken en de strijd kan beginnen.

Vooraf was het dun in mijn broek gelopen om dit stuk. Vol tegen de storm in, dat het nog steeds regent merk ik niet eens.

In een groep op het strand rijden is opletten, zwaar opletten. Opletten dat je niet valt, niet in het zachte deel terecht komt, los zand en niet in zee terecht komt natuurlijk.

Ook nog eens niet te veel kopwerk doen en uit de wind blijven als je in de groep zit. Gelukkig heb ik al wat ervaring met dit soort dingen en ik rij zo op de 6e-7e plek van de groep en het gaat prima. Beter zelfs dan op de heenweg.

Zo vechten we tegen de wind, het zand, de zee en de regen. We pikken veel afvallers op uit de kop van de wedstrijd en tegen het eind pakken we nog een hele grote groep. Ik reken uit dat we nog een kwartier te gaan hebben en zorg dat ik steeds bij de beste 5 zit. Achter me een lang lint van volgers, sommige moeten lossen en de meeste kunnen met moeite volgen.

Vooraan gaan we plaats maken en eens flink aan de boom schudden. Ik spreek met een maatje af dat we flink er aan gaan trekken zodat we het laatste stuk beetje ruimte hebben als we de boulevard op moeten.

Met drie man trappen we de hele groep aan gort het laatste stuk en vrij vooraan komen we bij het laatste stuk. Springen van de fiets en rennen naar de boulevard waar de verlossende mat 'piep' zegt.

Heerlijk gefietst zegt mijn gevoel, jammer van het eerste stuk waar ik veel plekken verloren heb, jammer dat ze de wedstrijd ingekort hebben. Had niet hoeven van mij.

Na de finish wacht ik op de rest, Martin komt al na een paar minuten aan rijden, we drinken ons flesje AA-drink en wachten op Richard. We worden ijskoud en wanneer ook Richard aangekomen is dan gaan we snel naar de parkeergarage om warme kleren aan te trekken.

Uiteindelijk ben ik 141e geworden met 1:36:30 een kwartier achter Michael Boogerd, toch wel goed gereden ook al is 141e niet een plek om wakker van te liggen.

12 januari gaan we weer naar Egmond Pier Egmond aan Zee, waar 3500 deelnemers aan de start zullen staan.